

Rekondice v Pieninách – duben 2019

Pro rok 2019 jsme naplánovali rekondiční pobyty mimo ČR. Jarní pobyt směřuje do Pienin a podzimní do Vysokých Tater. 22. dubna jsme se vypravili do Národního parku Pieniny. Cesta byla dlouhá, ale bylo na co koukat. Nejdříve naše zajímavosti, počínaje Slavkovem, Bučovicemi, Buchlovem, Uherským Hradištěm a Brodem, pak ty slovenské skvosty s Trenčínským hradem, povodím řeky Váhu od Trenčína, přes Povážskou Bystrici, k Žilině, hradu Strečno, Martinu, Liptovské Mare, Liptovskému Mikuláši až k Popradu. Střídavě jsme jeli po dálnici a zase mimo ni, protože celý úsek ještě není dálničně zprovozněn. Před Popradem jsme odbočili na sever a podél řeky Poprad projeli ke Kežmaroku, vystoupali na Spišskou Maguru a nakonec sjeli do cíle, do Spišské Staré Vsi, kam jsme dorazili ke čtvrté odpoledne. Přivítaly nás dvě usměvavé mladé ženy a po krátkém vysvětlení, co vše v penzionu Eland je k dispozici, začalo rozdělování klíčů od pokojů a my se šli vybalit a ubytovat. Do večera zbyl ještě čas na nahlédnutí do wellness centra, k pěknému bazénu, prohlídce preparovaných a vycpaných zvířat, která byla všude, uvnitř i venku. Večeře a krátké posezení nás stmelilo. Někteří ještě udělali večerní procházku. Pro jednu skupinu osudnou, protože Lubka zakopla o vystouplou dlaždici na chodníku, upadla a nemohla se vůbec postavit. Přitom narazila v pádu na Majku Naj. a ta naštěstí skončila jen s natlouklým kolenem, za to silným. Museli jsme zavolat záchranku, Lubku odvezli do nemocnice ve Staré Lubovni, kde ji druhý den operovali zlomený krček. Už se k nám nevrátila a v neděli 28.4. ji převezli sanitkou do Kroměřížské nemocnice. Smůla, musíme doufat, že vše bude v pořádku a Lubka s námi zase vyrazí na rekondice! Byli jsme s ní ve spojení, chválila celý personál nemocnice a tak jí tam ty dny ubíhaly v pohodě! A po této události my pokračovali dál v rekondicích. První dva dny bylo větrno a chladno, ale další dny se už se teplota zvedala až do letních stavů. My ten začátek využili na prohlídku hradu a skanzenu Stará Lubovňa, nahlédnutí do výroby whisky v závodě Nestwille, do čokoládovny Stará Lubovňa. Všude něco nakoupili. Také jsme se vykoupli v ternárních bazénech ve Vrbové blízko Kežmaroku. Další den patřil projížďce na tradičních pltvích na řece Dunajci, což byl obrovský zážitek. Plavba byla 9 km dlouhá, trvala 1,45 hodiny. My poslouchali vyprávění voraře o historii oblasti, o skalách podél řeky na slovenské i polské straně, protože Dunajec je obou států. Hranice vede středem řeky. Kromě faktických informací, vorař s humorem povídal o příhodách, přirovnáních a také pověstech. My se vyptávali na to, co nás zajímalo a byli rádi, že jsme dostali vysvětlení. Byla to velice dobrá a zábavná skoro dvouhodinka. Když jsme připluli do Lesnice vystoupali jsme asi 800 m a šli ke Goralskému centru. Tam nás už čekali muzikanti a začalo srdečné vítání. Jednoho z nás se rozhodli pasovat na Gorala. Vybrali jsme Jarka Šuchmu a přihlíželi pasovacímu procesu. Nejdříve se četla práva, pak povinnosti, pak přípitky a nakonec Jarka ozdobili kloboukem s mušlemi a certifikátem o jeho povýšení do goralského stavu. Pak se zpívalo a hodovalo. Dostali jsme halušky se slaninou, guláš s pečivem, dali si pivečko. S muzikanty je vždy veselo, hráli slovenské i české písničky. Další dny jsme uskutečnili exkurzi v závodě TatraTee, jeli jsme na burzu do Polska, navštívili jsme Červený Kláštor, hrad v Polsku-Niedzica, chodili jsme po procházkách, vyslechli informace ke kúrovcovým kalamitám, podívali se na video Marečků po Tatrách, Pieninách a Roháčích. Hodně jsme cvičili, plavali, chodili na procedury. Ráno jsme začínali půl hodinovou rozcvičkou, kterou vedla Majka Mazáčová. Také jsme si zasoutěžili, otázky připravily Jana Snášelová a Alena Kellnerová. Dáša

Kotoučková nám poslala vlastnoručně vyrobené perníčky a také dárečky výhercům. Alena Kellnerová nás odměnila vyrobenými mýdelky. Děkujeme a jsme vděční. Po takto stráveném týdnu jsme se spokojeni vrátili domů, opálení a plní energie! Slovensko má kouzlo!! JS

Byl krásný čtvrteční sluneční den a tak se část našeho klubu vydala na nejznámější polské tržiště v Novém Targu. Kdo se zúčastnil, nelitoval. Už jenom podhůří Tater nám nabídlo zase trochu jiné pohledy na nádhernou přírodu z té druhé strany. Na nejvyšší místě je vyhlídka na celé krajinné panorama se zámek Niedzica a jezero Czorszyńskie. Než jsme se vzpamatovali z kochání, byli jsme v Nowém Targu. Zaparkovat a vyrazit! Tržiště je obrovské má asi 2000 stánků. Je rozděleno uličkami sever - jih a východ -západ. Teď stačí rozhodnout kterým směrem začít procházet tržiště a začít nakupovat, člověk se nachodí docela dost, ale najde téměř vše, co si dovede představit. Obrovská nabídka zboží svou pestrostí a ochotní prodavači musí uspokojit snad každého i toho hodně náročného kupujícího, navíc prodavači se nebrání ani zábavnému smlouvání, o ceny, tak že slevy jsou někdy docela výrazné. Čas pomalu ubíhal, únava se taky začala projevovat, tak jsme se pomalu trousili k autobusu a vydali se nazpět do našeho Elandu. Byl to zdařilý výlet před obědem. Po obědě hurá na pletě!

Zdeněk Veverka

